
KONDONACYJA (2) *sb f*

G pl k(o)nd(o)nacyj (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przywileje nadane przez władzę (być może w nawiązaniu do drugiego znaczenia tego wyrazu 'przebaczenie', cf kondonować) [condonatio – obdarzenie, też odpuszczenie Mącz 94d; – odpuszczenie Calep; darowanie – condonatio Cn] [czyja] (2) : zenas IchMM Zadaia abysmy exfraterna charitate tocondonowali perintendentey potrzeba Condonciy [!] Stefana Condonciy [!] Zigmunta ActReg 33.

MM